

D E C I Z I E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu

examinînd recursul declarat de reprezentantul creditorului banca comercială „Eximbank – Gruppo Veneto Banca”, societate pe acțiuni, avocatul Cucu Mihail, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017,

în cadrul procedurii de insolabilitate a societății pe acțiuni ”Scana”, cu privire la contestația înaintată de reprezentantul creditorului banca comercială „Eximbank - Gruppo Veneto Banca”, societate pe acțiuni, avocatul Cucu Mihail asupra tabelului definitiv al creanțelor societății pe acțiuni „Scana”,

c o n s t a t ă :

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, rectificată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 (f.d.7-8), s-au admis cererile introductive ale Mariei Zinciuc, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și Mihail Strungăreanu. S-a constatat insolabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolabilitate față de „Scana” SA. S-a ridicat dreptul lui Culicițchi Anatolie de administrare a „Scana” SA. S-a desemnat în calitate de administrator al insolabilității „Scana” SA, ÎI „Chicu Dumitru”. Din momentul intentării insolabilității, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare s-a transmis administratorului insolabilității. S-a împuternicit administratorul insolabilității de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a „Scana” SA. S-a obligat administratorul insolabilității de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor pînă la 25 noiembrie 2016; de a face un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntîrziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial; de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolabilitate, pînă la 15 decembrie 2016, tabelul definitiv al creanțelor, cu comunicarea imediată a debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv sau respinse. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 13 ianuarie 2017, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, str. Teilor 4, cu mențiunea că dispozitivul hotărîrii se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile (f.d.1-6).

La 23 noiembrie 2016, reprezentantul creditorului Corober Maria, avocatul Vlad Corneliu, a înaintat cerere de admitere a creanței, solicitând admiterea cererii, includerea creanței creditorului Corober Maria în mărime de 59120,91 de euro care potrivit cursului oficial al BNM la 13 octombrie 2016 este echivalentul a 1291366,21 de lei, în tabelul definitiv al creanțelor, la rangul creanțelor garantate și includerea creanței în mărime de 59075 de euro, ceea ce constituie 1290363,40 de lei la categoria creanțelor chirografare și validarea creanței garantate a creditorului Corober Maria în mărime de 59120,91 de euro, care potrivit cursului oficial al BNM la 13 octombrie 2016 este echivalentul a 1291366,21 de lei, precum și validarea creanței chirografare în mărime de 59075 de euro, ceea ce constituie 1290363,40 de lei (f.d.7-8).

La 25 noiembrie 2016, Crețu Ion a depus cerere cu privire la admiterea creanțelor, solicitând admiterea cererii și validarea creanței garantate a lui Crețu Ion față de SA „Scana”, rezultată din contractele de investiții în construcția spațiului locativ nr. 020941 din 25 ianuarie 2012, nr. 020945 din 25 ianuarie 2012, nr. 021046 din 25 ianuarie 2012, în sumă de 1873132,95 de lei, echivalentul sumei de 158650 de dolari SUA la data compensării (f.d.101).

Prin cererea de completare din 30 noiembrie 2016, reprezentantul creditorului Corober Maria, avocatul Vlad Corneliu a solicitat admiterea cererii, includerea suplimentară a creanței (penalității) în dreptul creditorului Corober Maria, în mărime de 106417,38 de euro, care potrivit cursului oficial al BNM la 13 octombrie 2016 este echivalentul a 2324453,54 de lei, în tabelul definitiv al creanțelor la categoria creanțelor chirografare și validarea creanței chirografare (penalității) în dreptul creditorului Corober Maria în mărime de 106417,38 de euro, care potrivit cursului oficial al BNM la 13 octombrie 2016 este echivalentul a 2324453,54 de lei (f.d.30-31).

La 09 ianuarie 2017 reprezentantul creditorului Corober Maria, avocatul Vlad Corneliu a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, solicitând admiterea contestației; includerea în tabelul definitiv a creanțelor și validarea dobânzii de întârziere în calitate de creanță a creditorului Corober Maria, în mărime de 27230 de euro, ceea ce constituie 594779 de lei, la categoria creanțelor chirografare; includerea în tabelul definitiv și validarea penalității în calitate de creanță a creditorului Corober Maria, în mărime de 10000 de euro, ceea ce constituie 218428 de lei, la categoria creanțelor chirografare; obligarea administratorului insolvenței de a rectifica tabelul definitiv al creanțelor debitorului „Scana” SA (f.d.49-50).

La 11 ianuarie 2017 reprezentantul creditorului BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, completată la 25 aprilie 2017, solicitând admiterea contestației și radierea din tabelul definitiv a creanțelor înaintate de Crețu Ion (f.d.125-127, 128-134).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, s-a respins contestația depusă de avocatul Corneliu Vlad în interesele Mariei Corober, împotriva tabelului definitiv al creanțelor „Scana” SA, în partea neincluzerii în tabel spre validare a dobânzilor de întârziere în sumă de 27230 de euro, calculate prin prisma art. 619 din Codul civil și a penalităților în sumă de 10000 de euro, calculate prin prisma Legii privind protecția consumatorului.

La 03 martie 2017 reprezentantul creditorului Corober Maria, avocatul Vlad Corneliu a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii (f.d.71).

Prin încheierea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 s-a exclus din tabelul definitiv al creanțelor, creanța Mariei Corober în sumă de 27230 de euro, introdusă în tabel la rangul IV, cu titlu provizoriu (f.d.67-68).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 aprilie 2017 s-a respins recursul declarat de avocatul Vlad Corneliu, în interesele Mariei Corober (f.d.87-90).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 s-a respins contestația depusă de BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA împotriva tabelului definitiv al creanțelor SA „Scana” în partea includerii în tabel spre validare a creanțelor lui Crețu Ion în sumă de 158650 de dolari SUA, echivalentul a 3145331,44 de lei, ca creanță garantată. S-a validat ca creanță garantată, suma de 158650 de dolari SUA, echivalentul a 3145331,44 de lei, înaintată de Crețu Ion. S-a obligat administratorul insolvenței să introducă modificările corespunzătoare în tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana”, radiind din tabelul definitiv al creanțelor lui Crețu Ion introdusă cu titlu provizoriu (f.d.146-154).

La 12 mai 2017 reprezentantul creditorului BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a contestației înaintate și radierea din tabelul definitiv al creanțelor „Scana” SA, creanțele înaintate de Crețu Ion ca fiind neîntemeiate.

În motivarea recursului a invocat că instanța de insolvență a apreciat eronat probele prezentate de intimat, ceea ce a generat emiterea unei încheieri nemotivate.

Susține că au fost interpretate eronat dispozițiile art. 141 alin.(3) din Legea insolvenței, deoarece intimatul nu a anexat la cererea de admitere a creanțelor probe privind temeiul apariției creanței sale față de debitor la 25 ianuarie 2012, care ulterior a fost compensată.

Consideră că instanța de insolvență a concluzionat greșit că au fost respectate condițiile art.651 din Codul civil, deoarece contravine art. 144 alin.(4) din Legea insolvenței, întrucât prin contractele de investiții în construcția spațiului locativ în baza cărora își întemeiază creanțele intimatul, sunt fictive.

Menționează că între părți nu există nici un act de verificare a obligațiilor dintre părți în care ar rezulta operațiunile economice ce au avut loc între ei pînă la 25 ianuarie 2012, momentul apariției obligațiilor reciproce ale acestora.

Referindu-se la prevederile art. 40^o din Legea cadastrului bunurilor imobile, în raport cu art.213 alin.(1) din Codul civil, consideră că acordul adițional din 25 ianuarie 2012 urma a fi autentificat notarial, fapt ce duce la nulitatea acestuia.

Afirmă că Crețu Ion nu poate pretinde la validarea creanțelor față de „Scana” SA, deoarece serviciile de asistență juridică au fost acordate debitorului de către Biroul individual de avocați „Ion Crețu”, iar aceștia sunt subiecți de drept diferiți.

Colegiul consideră recursul ca fiind declarat în termen, deoarece încheierea recurată a fost pronunțată la 11 mai 2017 (f.d.146-154), iar cererea de recurs nemotivată a fost depusă la 12 mai 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cerere (f.d.155), or conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de

reprezentantul creditorului BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail urmează a fi respins pentru următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Materialele cauzei atestă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, rectificată prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 (f.d.7-8), s-au admis cererile introductive ale Mariei Zinciuc, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și Mihail Strungăreanu. S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de „Scana” SA. S-a ridicat dreptul lui Culicițchi Anatolie de administrare a „Scana” SA. S-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității „Scana” SA, ÎI „Chicu Dumitru”. Din momentul intentării insolvabilității, dreptul debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare s-a transmis administratorului insolvabilității. S-a împuternicit administratorul insolvabilității de a prelua în posesie și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile care fac parte din masa debitoare a „Scana” SA. S-a obligat administratorul insolvabilității de a notifica creditorii despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor pînă la 25 noiembrie 2016; de a face un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial; de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolvabilitate, pînă la 15 decembrie 2016, tabelul definitiv al creanțelor, cu comunicarea imediată a debitorului și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul definitiv sau respinse. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 13 ianuarie 2017, ora 10.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, str. Teilor 4, cu mențiunea că dispozitivul hotărîrii se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile (f.d.1-6).

La 25 noiembrie 2016, Crețu Ion a depus cerere cu privire la admiterea creanțelor, solicitînd admiterea cererii și validarea creanței garantate a lui Crețu Ion față de SA „Scana”, rezultată din contractele de investiții în construcția spațiului locativ nr. 020941 din 25 ianuarie 2012, nr. 020945 din 25 ianuarie 2012, nr. 021046 din 25 ianuarie 2012, în sumă de 1873132,95 de lei, echivalentul sumei de 158650 de dolari SUA la data compensării (f.d.101).

În tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului „Scana” SA, creanța creditorului Ion Crețu în sumă de 158650 de dolari SUA, echivalentul a 3145331,44 de lei, a fost inclusă ca creanță garantată (f.d.38, verso, 113 verso).

La 11 ianuarie 2017 reprezentantul creditorului BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, completată la 25 aprilie 2017, solicitînd admiterea contestației și radierea din tabelul definitiv a creanțelor înaintate de Crețu Ion (f.d.125-127, 128-134).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 s-a respins contestația depusă de BC „Eximbank – Gruppo Veneto Banca” SA împotriva tabelului definitiv al creanțelor SA „Scana” în partea includerii în tabel spre validare a creanțelor lui Crețu Ion în sumă de 158650 de dolari SUA, echivalentul a 3145331,44 de lei, ca creanță garantată. S-a validat ca creanță garantată, suma de 158650 de dolari SUA, echivalentul a 3145331,44 de lei, înaintată de Crețu Ion. S-a obligat administratorul insolvabilității să introducă modificările corespunzătoare în tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana”,

radiind din tabelul definitiv al creanțelor lui Crețu Ion introdusă cu titlu provizoriu (f.d.146-154).

Analizând încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 în limitele invocate în recurs, Colegiul constată că actul de dispoziție contestat a fost emis cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente.

Potrivit art. 141 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Conform art. 144 alin. (1), (4) și (9) din Legea insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuție intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152. Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Instanța de recurs reamintește că existența unui litigiu de drept se constată de instanța de insolvență în fiecare caz aparte pe baza probelor și dovezilor prezentate, ținând cont de faptul că însuși examinarea contestației presupune în sine un litigiu de drept și care este definitivat prin admiterea sau respingerea contestației, or, potrivit legii insolvenței, creanța validată are efectul unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Totodată, creanța solicitată de creditor trebuie să se confirme prin probele și argumentele invocate și administrate, în acest sens, fără a parcurge la diverse acțiuni procesuale în confirmarea acesteia (efectuare de expertize, evaluări, probe suplimentare, care urmează a fi apreciate respectiv).

În acest sens, Colegiul menționează că instanța de insolvență corect a reținut că, creanța creditorului Ion Crețu întrunește toate caracterele de a fi stinsă prin compensare, deoarece în baza contractului de asistență juridică din 17 iulie 2008 și a acordului adițional nr.1 la acesta din aceeași dată (f.d.136 recto, 136 verso) Biroul individual de avocați „Ion Crețu”, (ulterior modificat în Cabinetul avocatului „Ion Crețu”, f.d. 101 verso) a acordat asistență juridică la edificarea complexului locativ „Buna Vestire” situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș nr.55-57, iar remunerația convenită avocatului s-a stabilit în natură în mărime de 2500 m.p. din spațiul locativ al complexului menționat, după care prin acordul adițional din 25 ianuarie 2012 la contractul de asistență juridică menționat mai sus (f.d.99 verso), s-a stins prin compensare creanțele ce decurg din contractul de asistență juridică din 17 iulie 2008. Or, art. 651 alin. (1) din Codul civil care stipulează că, compensarea este stingerea

reciprocă a unei obligații și a unei creanțe opuse, certe, lichide, de aceeași natură și exigibile.

În acest sens, instanța de recurs nu poate reține argumentele reprezentantului recurentului precum că contractele de investiții în construcția spațiului locativ în baza cărora își întemeiază creanțele intimatul, sunt fictive, nefiind întrunite condițiile art. 651 din Codul civil, deoarece există un litigiu de drept, or art. 666 alin. (1) din Codul civil, care prevede că, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, în raport cu art. 141 alin. (3) din Legea insolvenței, justifică creanțele înaintate de Crețu Ion.

Mai mult ca atât, reieșind din principiul libertății contractuale, părțile pot în mod liber să încheie contracte și să stabilească conținutul lor, or potrivit art. 667 alin. (1) din Codul civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor. Dacă, în scopul protecției intereselor prioritare ale societății sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviințarea autorităților statului, limitările și condiționările trebuie reglementate prin lege.

Astfel, instanța de recurs reține ca întemeiată concluzia instanței de insolvență precum că, circumstanțele cauzei denotă cu certitudine intenția ambelor părți de a executa contractul de asistență juridică și nu există motive de a-l considera fictiv, or potrivit art. 63 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la avocatură, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. Mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată.

În altă ordine de idei, Colegiul subliniază faptul că, creanța este validă atunci, când ea a ajuns la scadență, care trebuie să fie *certă* – neîndoielnică în sensul ca asupra ei să nu fie conturat un litigiu; *lichidă* – având un quantum precis determinat; *exigibilă* – a cărei executare creditorul poate să o pretindă imediat.

Astfel, Colegiul conchide că creanța lui Crețu Ion în mărime de 158650 de dolari SUA este născută din contractele de investiții în construcția spațiilor locative nr.020941 din 25 ianuarie 2012 (f.d.102 verso-104), nr. 020945 din 25 ianuarie 2012 (f.d.105 -106 verso) și nr. 021046 din 25 ianuarie 2012 (f.d.107 -108 verso), prețul cărora este achitat prin compensarea creanțelor ce derivă din contractul de asistență juridică din 17 iulie 2008 (f.d.136), acordul adițional la acesta din 17 iulie 2008 (f.d. 136 verso), actul de prestare a serviciilor juridice din 25 ianuarie 2012 (f.d.137).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată netemeinicia motivelor invocate de recurent precum că între părți nu există nici un act de verificare a obligațiilor dintre aceștia în care ar rezulta operațiunile economice ce au avut loc între ei pînă la 25 ianuarie 2012, momentul apariției obligațiilor reciproce ale acestora, deoarece SA „Scana” nu contestă suma invocată de creditor, iar potrivit pct.2 din actul de prestare a serviciilor juridice, ultima confirmă prestarea serviciilor juridice prestate în baza contractului de asistență juridică din 17 iulie 2008, în volumul solicitat și nu are obiecții privitor la cantitate sau calitate (f.d. 137). Or, potrivit art. 50 alin. (1) și (2) lit.c) din Legea insolvenței, creditorii cu drept de gaj convențional sau legal asupra unui bun din masa debitoare sînt îndreptățiți la satisfacerea priorității a capitalului împrumutat, a dobînzii și a cheltuielilor aferente din contul bunului gajat. Prevederea alin.(1) se aplică și creanțelor persoanelor fizice, născute din contracte de investire în construcția de locuințe.

Cu referire la cele invocate în recurs precum că acordul adițional din 25 ianuarie 2012 este nul deoarece urma a fi autentificat notarial, instanța de recurs nu poate reține, or forma autentică are drept scop apărarea intereselor părții de bună-credință a actului juridic în cazul în care cealaltă parte se eschivează de la autentificarea lui notarială, însă ținând cont de faptul că acest acord a fost semnat de ambele părți, fiind aplicate amprenta sigiliilor pe acesta, se conchide că forma autentică a actului juridic respectiv este acoperită.

Colegiul remarcă faptul că art. 40⁶ din Legea cadastrului bunurilor imobile prevede modul de înregistrare a contractelor privind investițiile în construcții, însă la caz aceasta nu este aplicabilă.

În acest sens, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de reprezentantul recurentului și o apreciere meticuloasă a probelor efectuate de acesta care nu pot fi puse la baza recursului, dar acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanța de insolabilitate, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanța de insolabilitate a interpretat elocvent și a aplicat corect normele de drept incidente speței.

Prin urmare, luând în considerare că, încheierea instanței de insolabilitate este legală și întemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de reprezentantul creditorului BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de reprezentantul creditorului BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 în cadrul procedurii de insolabilitate a societății pe acțiuni ”Scana” cu privire la contestația înaintată de reprezentantul BC „Eximbank - Gruppo Veneto Banca” SA, avocatul Cucu Mihail asupra tabelului definitiv al creanțelor societății pe acțiuni „Scana”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu